

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202384
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318202384.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne Y. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. V. XXX, A., zastúpenej JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r.o., Nová Bystrica 850, pracovisko kancelárie: Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 36 416 525, proti žalovanému U. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. V. XXX, A., zastúpenému Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom Palárikova 1449, Čadca, IČO: 43 271 219, o ochranu osobnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 4C/66/2018-245 zo dňa 27. februára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca uložil žalovanému povinnosť zdržať sa zásahu do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním prostredníctvom sms správ, osobne, telefonicky, mms správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi prostredníctvom internetových sociálnych a komunikačných serverov, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni zároveň priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu č.k. 9Co/184/2019-214 zo dňa 31. 10. 2019, ktorý na základe odvolania žalobkyne zrušil pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie. Žalobkyňa už v tomto konaní namietala, že sa svojou žalobou nedomáhala 7 samostatných nárokov, ale požadovala iba, aby súd v primeranom rozsahu zamedzil zásahu žalovaného do jej práva na ochranu osobnosti, keďže bolo nesporne preukázané, že prostredníctvom komunikačných prostriedkov už do jej práva zasiahol. Vychádzajúc z týchto skutočností potom nemohol ani odvolací súd konštatovať, že by odvolanie smerovalo len proti určitým výrokom rozhodnutia, ktoré si súd prvej inštancie nad rámec žalobného petitu vytvoril, ale bolo potrebné (i v záujme zrozumiteľnosti ďalšieho rozhodnutia) zrušiť celé napadnuté rozhodnutie. Po tom, čo medzi účastníkmi bolo nesporným, že k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne zo strany žalovaného došlo (formou sms správ), súd prvej inštancie zameral dokazovanie len na odstránenie následkov takéhoto zásahu, resp. na to, aby sa v budúcnosti takémuto konaniu predišlo a s prihliadnutím na tieto skutočnosti potom považoval za účelné zakázať žalovanému neprimeraným spôsobom zasahovať do práv žalobkyne spôsobom, ako to vymedzil vo výrokovej časti rozsudku. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni ako úspešnej účastníčke nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Poukazoval na to, že súd

prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nedal odpoveď na ním produkované relevantné námietky voči žalovanému nároku a nereagoval na argumenty týkajúce sa výnimky z viazanosti súdu prvej inštancie kasačným názorom odvolacieho súdu. Petit rozsudku je podľa jeho názoru nevykonateľný, pretože nie je definované, čo je nezákonné kontaktovanie žalobkyne, pričom okrem sms správ neboli žalobkyňou predložené žiadne iné dôkazy a nebolo preukázané nevhodné kontaktovanie spôsobmi tvrdenými v žalobe, najmä nie osobné, preto nemôže byť žaloba v tejto časti dôvodná, keďže nemá faktický podklad. Pre rozhodnutie vo veci samej je v civilnom spore právne významný a podstatný stav v čase vyhlásenia rozsudku, pričom je zrejme aj z posledného vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne, že dôvod na požadovaný extenzívny „preventívny“ požadovaný zákaz alebo uloženie povinnosti zdržať sa vymedzeného konania pre žalovaného v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku nebol daný. Odvolací súd v kasačnom právnom názore uviedol, že je na rozhodnutí súdu, aby zvolil takú formu rozhodnutia, ktoré v konkrétnom prípade určovalo spôsobilosť zamedziť neoprávneným zásahom akýmkoľvek spôsobom i v budúcnosti, avšak v tomto konkrétnom prípade nebola účelnou forma rozhodnutia, ktorú zvolil súd prvej inštancie, pretože faktický podklad pre rozhodnutie neodôvodňoval plošný zákaz požadovaný žalobkyňou.

3. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Poukazovala na to, že ani jeden z odvolacích dôvodov podľa jej názoru nie je daný a naplnený činnosťou súdu prvej inštancie, keďže vec už bola raz posudzovaná odvolacím súdom, pričom tento prvý rozsudok bol zrušený len v dôsledku jej odvolania iba z dôvodu potreby úpravy petitu a nového rozhodnutia o trovách. Súd je síce viazaný žalobným návrhom, ale len v rozsahu, v ktorom je zrejme, čoho sa účastník domáha, ale nie povinnosťou účastníka vyšpecifikovať petit žaloby, tak aby ho súd len prevzal do svojho rozhodnutia, lebo je povinnosťou súdu pri rozhodovaní dbať na to, aby došlo ku konečnému vyriešeniu vzťahu medzi účastníkmi, a tým i predchádzaniu ďalším možným sporom. V súčasnej dobe, a to i s prihliadnutím na množstvo komunikačných prostriedkov je prakticky nemožné špecifikovať, resp. vyšpecifikovať presne všetky spôsoby, ktorými by mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv osoby, a preto ak súd v rámci dokazovania zistí, že neoprávneným zásahom do strany toho ktorého účastníka dochádza, je na jeho rozhodnutí, aby zvolil takú formu, ktorá je v konkrétnom prípade účelnou. Tu poukazovala v podstate na právny názor odvolacieho súdu, ktorý súd prvej inštancie v celom rozsahu rešpektoval. Z sms správ žalovaného vyplývajú iba urážky, obťažovanie, vyhrážanie sa a nadávky a nie skutočný záujem o deti. Ide o osobné útoky voči nej, keďže žalovaný i po šiestich rokoch ju nazýva mamička, drahá, či láska. Za účelovú považovala námietku žalovaného, že nezasielal sms správy (cca 300), ktoré predložila, keďže tieto skutočnosti ani v minulosti nepoprel a v tomto smere podľa jej názoru ani nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Tak ako to napokon správne konštatuje i žalobkyňa vo svojom vyjadrení žalovaný v priebehu konania žiadnym spôsobom nespochybnil jej tvrdenia týkajúce sa zásahu do práva na ochranu osobnosti formou množstva sms správ, ktoré ju nepochybne obťažovali. V tomto smere nespochybnil ani vecnú správnosť pôvodného rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým mu zakázal nezákonným spôsobom zasahovať do práv žalobkyne formou sms správ, voči ktorému rozhodnutiu nepodal ani opravný prostriedok.

7. Za takéhoto stavu potom ani odvolaciemu súdu v predchádzajúcom konaní neprislúchalo skúmať skutkové okolnosti v tejto časti, keďže bol viazaný dôvodmi odvolania zo strany žalobkyne. Sporným medzi účastníkmi teda zostal už len rozsah ochrany tak, aby bolo upustené od neoprávnených zásahov do práv žalobkyne. S prihliadnutím na nepochybne narušené vzťahy medzi účastníkmi a z toho vyplývajúce konanie žalovaného dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že obmedzovacie opatrenia smerujúce k zamedzeniu neoprávnených zásahov do práv žalobkyne, tak ako ich vymedzil súd prvej inštancie vo výrokovej časti rozhodnutia, sú dôvodné, a preto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

8. Pokiaľ medzi účastníkmi vznikajú problémy v súvislosti s výkonom rodičovských práv, má žalovaný možnosť domáhať sa svojich práv zákonným spôsobom prostredníctvom príslušných orgánov.

9. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni ako úspešnej účastníčke náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).